

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie dot. zażalenia **T. N.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdniku
z dnia 17 kwietnia 2023 r., sygn. akt [...]
o umorzeniu śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 27 lipca 2023 r.,
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w X.
z dnia 30 maja 2023 r., sygn. akt II Kp 420/23,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął postulat Sądu Rejonowego w X. co do przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy wywołanej zażaleniem T. N. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdniku z 17 kwietnia 2023 r. Przedmiotowym postanowieniem, ze względu na brak ustawowych znamion czynu zabronionego, odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie [...] o przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez sędziego wydziału cywilnego Sądu Rejonowego w X., mające przejawiać się w oddaleniu skargi na czynność komornika sądowego działającego przy sądzie występującym.

W uzasadnieniu wystąpienia Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania zażalenia wskazał, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, gdyż brak jest warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania środka odwoławczego, skoro sprawa dotyczy osoby zatrudnionej w Sądzie Rejonowym właściwym miejscowo do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w X. nie zasługiwała na uwzględnienie.

W postulacie przedstawionym przez Sąd właściwy terytorialnie nie wykazano w sposób wystarczający, że zachodziły konkretne i rzeczywiste przesłanki do zastosowania wyjątku z art. 37 k.p.k. Na przeszkodzie do wydania orzeczenia w kierunku oczekiwanym przez Sąd występujący stanęło kilka zasadniczych powodów: po pierwsze - procedowanie Sądu w sprawie zażalenia T. N. nie będzie się wiązało z merytorycznym rozstrzygnięciem w przedmiocie jego zarzutów w stosunku do konkretnej osoby. Chodzi wyłącznie o kontrolę prawidłowości orzeczenia niesądowego organu procesowego prowadzącego postępowanie przygotowawcze jedynie w sferze przedmiotowej, tzn. czy w ogóle opisane w zawiadomieniu zachowania można zakwalifikować jako przestępstwa, a nie na płaszczyźnie podmiotowej, czyli rozstrzygania o odpowiedzialności karnej wskazanej w zawiadomieniu osoby; po drugie – w związku z tym, że sprawa dotyczy sędziego orzekającego w Sądzie właściwym miejscowo do rozpoznania zażalenia, to wszelkie ewentualne obawy wywołania uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego w omawianej sprawie, należy w pierwszej kolejności rozwiązywać w trybie art. 41 § 1 k.p.k., bez potrzeby sięgania po właściwość delegacyjną z art. 37 k.p.k. Regulacja *iudex suspectus* powinna w niniejszej sprawie okazać się wystarczająca dla zachowania ogólnej reguły, o której mowa w art. 31 § 1 k.p.k., biorąc pod uwagę, że Sąd Rejonowy w X. jest jednostką o licznej obsadzie sędziowskiej, w którym funkcjonuje aż 8 wydziałów, z czego w samym wydziale karnym orzeka 14 sędziów.

Z tych powodów obawa Sądu, iż rozpoznanie zażalenia zgodnie z właściwością miejscową godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, była zbyt daleko idąca.

Z powyższych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[SOP]

[f.n]